

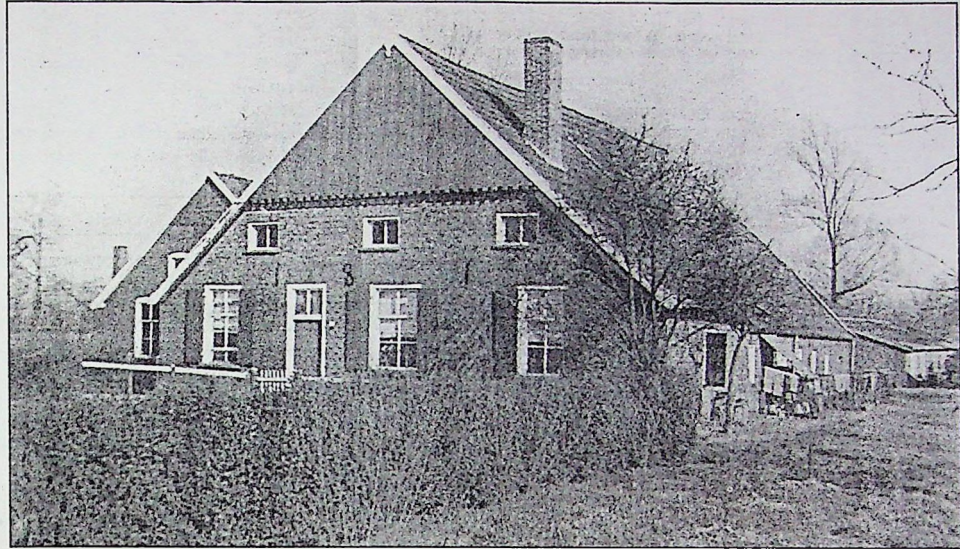
Lankhof al twee eeuwen op Geunhuis

Rubriek over boerderijen en familienamen door Henk Harmsen
suggesties en aanvullingen 0543 472603

Het vijftigjarig huwelijksjubileum van zijn schoonouders in mei 1994 was voor Gerrit Doornink uit De Heurne aanleiding om een fraai familieboek samen te stellen, waarin de naam Lankhof tot begin zeventiende eeuw teruggaat. Het unieke ervan is, dat hij de klus in slechts drie maanden tijd klaarde. Al twee eeuwen wonen de Lankhofs op het Geunhuis in de Dinxperlose Heurne, maar hun wortels liggen op de Haart bij Aalten.

Voormalig bouwkundig medewerker, amateur-genealoog en boerderij-onderzoeker Gerrit Doornink: Mijn schoonfamilie komt oorspronkelijk van de Borninkhof op de Haart. Dirk Tanger (d)inck op de Borninckhof trouwde vóór 1663 met Enneke Cremer (die voornaam Enneke keert in de familie telkens terug). Merkwaardig is dat de kinderen van de volgende generatie, Berend (ten) Borninckhof en Enneke Lankhof (gehuwd in 1686), allemaal met de achternaam Lankhof genoteerd staan. De boerderijen waren dus ongeveer even groot, anders zou zeker voor de naam Borninckhof zijn gekozen. Lankhof stond ooit op de plaats van de latere Oranje-huishoudschool in het dorp Aalten, nu het Schaersvoorde-filiaal aan de Oranjelaan." (In Barlo staat ook een boerderij Lankhof, maar die staat er geheel los van.)

• 'Geunhuus' in De Heurne op een foto uit de jaren vijftig. (Repro Hans Groene) *GD 7 december 1996 33/3*

De volgende generatie, Gerrit Jan Lankhof, trouwde met Grietje Boeijink en het is frappant dat hun twee dochters Mette en Dela weer als Borninckhof te boek staan. Uit het tweede huwelijk van Gerrit Jan, met Hermina Geertuid Könink in 1722, wordt in 1726 zoon Gerrit Jan II geboren, die in 1746 met Margeretha Brethouwer huwt. Hun zoon Gerrit Jan III, geboren 1753, trekt naar De Heurne, gemeente Dinxperlo. Treffend is dat zijn twee jaar later geboren broer Garrit Jan heette; kennelijk werden Gerrit en Garrit dus als wezenlijk verschillende namen beschouwd en is Garrit geen dialectvorm, zoals meestal wordt aangenomen.

'Gerrit Jan de Derde' trouwde in De Heurne met Janna Rensink, weduwe van Jan ter Heide. Hun boerderij in De Heurne werd in 1593 aangeduid als 'Gade Rens-

sen' en was eigendom van de Aaltense kerk. Bij de verponding van 1647 vinden we Sander Rensen op Rensenstede en in 1748 is Jacob Rensink hoofdbewoner, de vader van voornoemde Janna. Vermoedelijk gaf Peter, de zoon van Gerrit Jan III en Janna, geboren in 1782, aan de hoeve de naam Geunhuis (Geunhuus) toen hij rond 1820 de Geunkamp kocht, een stuk bouwland tussen Geunstraat en Honkerbosweg. De pachtboerderij was intussen eigendom van de bewoners geworden. Wat dat woorddeel 'geun' betekent is niet bekend.

De initiaalen van Peter Lankhof en zijn vrouw Enneke Westerveld met het jaartal 1842 staan nog in de schoorsteenmantel. Enneke kwam van het Caspershuus. Twee broers van Peter werden zijn naasteburen: Jan Hendrik op de Laore en Hendrik in de Stovenmaker op

de Haar. Beide takken stierven uit en de Stovenmaker is inmiddels gesloopt. Sinds 1940 wordt de Laore weer door Lankhofs bewoond. Na Peter waren stamhouders op Geunhuis: Jan Hendrik 1821, Gerrit Willem 1869 en schoonvader Gerhard 1907, die nu 89 jaar is. Moeder Lankhof-Bulsink is al kort na het gouden huwelijksfeest in 1994 overleden.

In 1949 trok een halfbroer van Gerhard weg naar Canada. Zijn tak staat ook in het familieboek. Het rijk geïllustreerde boek bevat authentiek fotomateriaal over het oude boerenleven in de omgeving, zoals van het ploegen met de koe en 'aalt vuurn' met de os op Thijssenuus (Bruggink) in De Heurne.

Dorsmolen

Het Geunhuis draagt op de voorgevel het jaartal 1810, dat aan een

fixe verbouwing en uitbreiding herinnert. In 1881 werd het achterhuis en gebint verlengd. De vroegere deel is verbouwd tot woning van Gerrit en Jo Doornink. Op Geunhuis was vroeger een omloop, waarmee een rondlopend paard de dorsmolen kon aandrijven. Ook een zogenaamde 'haelmölle' was aanwezig, waarmee de toppen van roggeschoven konden worden gedorst zonder het stro te beschadigen, zodat dit nog voor dakbedekking e.d. kon dienen. Tot de jaren dertig van de 20e eeuw hadden de Lankhofs een loonbedrijf met paarden. Het 'melkvuurn' en ploegen gebeurde met zware Belzen. Ook was op de boerderij een depot voor zilverzand. Het werd in die tijd veel gebruikt voor het klompenschuuren, messen slijpen en bestrooien van de keukenvloer op zaterdag met fraaie zandfiguren.